

Posudek na bakalářskou práci Petra Jůzy „Zachovat či rozdělit Bosnu a Hercegovinu? Plány a skutečnost od 90.let posoučasnost“.

Z celé práce jasně vystupuje autorův zájem o tematiku. Je patrné, že dobře zná jak fakta, tak početnou literaturu, české i zahraniční provenience, k dané tématice. Dobře využívá i dokumentů. Jako příloha jsou připojeny i mapky k dokreslení problematiky a jejího vývoje.

Text nabitý fakty a popisem dramatických událostí je místy až moc vyprávěcí a trochu chybí více snahy o analýzu. Přesto se autor „neutopil“ v záplavě jím popisovaných událostí a poměrně schopně se drží hlavního tématu. Dosti přesvědčivě dokazuje souhlas EU (především Německa) s rozdělením Jugoslávie a tím i Bosny a Hercegoviny. Vedle toho je popisována opačná snaha USA. Není tedy Daytonská dohoda určitým kompromisem a přiznáním EU neschopnosti dotáhnout svoji politiku bez pomoci USA?

Největší problém mám z autorovým tvrzením v závěru, že „Spojené státy byly ochotny hájit jednotu země a to v rámci politiky prevence nárůstu islámského radikalismu ve světě. Nechtěly tedy připustit vznik čistě islámského státu v Evropě, který by byl navíc podporován státy, proti kterým byla celá politika směřována.“ (s.56). Tento názor jednak autor neanalyzuje ve vlastním textu, jednak je možné o něm pochybovat. USA se ze začátku vůbec příliš neangažují v této krizi a jejich politika je spíše konstantní, proti členění jak Jugoslávie, tak později Bosny a Hercegoviny. Těžko také uvěřit, že nastupující Clintonova administrativa se obávala více islámského radikalismu než Spojené státy v roce 2007. Jestliže souhlas s „muslimským“ nezávislým Kosovem, tak proč takové obavy z minimuslimského státu v radikálně zmenšené Bosně, plně pod vlivem sousedního Velkého Chorvatska a Velkého Srbska?

Tato námitka ovšem neznamená, že autorova práce nesplňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, kterou bych hodnotil mezi stupni výborně a velmi dobře.

6.6.2007.

B. Hnízdo.